

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010069
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8315010069.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.06.2015, v trestnej veci proti obžalovanému E. N., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/22/2015 zo dňa 01.04.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného E. N..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné uznal obžalovaného E. N. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v období od 01.12.2014 do 12.12.2014 sa zdržiaval v Y. a inde a bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v T., V. XX, ktorý mu bol právoplatne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/48/2014 zo dňa 21.05.2014, pričom bol dňa 28.11.2014 riadne písomne vyzvaný, aby ho nastúpil najneskôr v priebehu 48 hodín od doručenia výzvy na nástup výkonu trestu, ktorú nerešpektoval.

Uložil mu za to podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný E. N.. Prostredníctvom svojej obhajkyne odvolanie odôvodnil s tým, že podal odvolanie proti výroku o treste, pretože uložený trest je neprimerane prísny. V danom prípade súd najprv rozhodol trestným rozkazom zo dňa 17.02.2015, v ktorom zhodnotil okolnosti prípadu, ktoré sa nezmenili ani v priebehu hlavného pojednávania, zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s tým, že tieto aj po hlavnom pojednávaní vyhodnotil a zistil zhodne tak, že konštatoval existenciu jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti a v trestnom rozkaze uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov.

Napriek tomu, že obžalovaný sa aj na hlavnom pojednávaní k spáchaniu skutku dobrovoľne priznal a tento oľutoval a zároveň urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 Tr. por., ktoré súd prijal, bez zmeny okolností v danom prípade dospel k záveru, že účelným bude potrestanie obžalovaného nepodmienečným trestom odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov namiesto 7 mesiacov.

Aj keď sudca pri rozhodovaní o vine a treste po podaní odporu proti trestnému rozkazu nie je viazaný trestom, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze, podľa názoru odvolateľa, pokiaľ nedôjde

k zisteniu nových alebo iných závažných okolností, ktoré by odôvodňovali uloženie prísnejšieho trestu ako bol uložený v trestnom rozkaze, má za to, že by nemalo dôjsť k prísnejšiemu potrestaniu. V danom prípade na hlavnom pojednávaní nedošlo k zmene skutočností, ktoré boli dôležité pre rozhodnutie o treste a všetky tieto okolnosti boli známe súdu už pri rozhodovaní formou trestného rozkazu.

Nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený, považuje za neprimerane prísny z dôvodu, že aj výkonom kratšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody by bol naplnený účel trestu pre obžalovaného. Zároveň poukázal na skutočnosť, že miera závažnosti konania obžalovaného pre spoločnosť pri skutku, ktorý je predmetom tohto konania a ku spáchaniu ktorého sa obžalovaný aj priznal a tento oľutoval, je nízka a obžalovaný sa z výkonu terajšieho trestu odňatia slobody poučil a v budúcnosti sa vyhne takémuto konaniu.

Navrhol, aby krajský súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a vo veci sám rozhodol.

Na základe odvolania obžalovaného krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o treste obžalovaného odôvodnil tým, že pri zisťovaní pomerov obžalovaného E. N. zistil, že tento je slobodný a bezdetný. Je vyučený murár. Po vyučení nikde nepracoval a zaevidoval sa na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. V mieste trvalého bydliska má podľa správy Mestskej polície Humenné dobrú povesť aj napriek tomu, že sa viackrát dopustil priestupkov podľa § 47, § 48, § 49 a § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný E. N. doposiaľ 7-krát súdne trestaný, vo väčšine prípadov pre trestnú činnosť majetkovej povahy, avšak dvakrát po sebe pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/133/2013 zo dňa 09.10.2013 mu bol pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 20.04.2014.

Následne bol opakovane pre spomínaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/48/2014 zo dňa 21.05.2014 odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z uvedeného teda možno konštatovať, že u obžalovaného ide o špeciálnu recidívu so zameraním na páchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. V rámci rozhodovania o druhu trestu a jeho výmery okresný súd u obžalovaného zistil rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Obžalovaný sa k trestnému činu priznal, svoje konanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), ale už bol v minulosti za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Vzhľadom na rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd ukladal trest odňatia slobody v zákonnej výmere 0 - 2 roky. Za dostatočný a primeraný pokladal trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, teda v strede trestnej sadzby, pre výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, lebo v posledných desiatich rokoch pred jeho spáchaním už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný jeho úmyselný trestný čin. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil nielen závažnosť konania obžalovaného, ale najmä osobu obžalovaného ako páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, lebo doposiaľ uložené nepodmienečné tresty ani predtým uložené iné druhy trestov sa minuli svojho účinku a nesplnili svoj účel vyjadrený v ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. Iba priamy výkon trestu odňatia slobody u obžalovaného splní svoj represívny, preventívny a výchovný účinok a v neposlednom rade korešponduje aj so záujmom spoločnosti na jej ochrane.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že okresný súd v súlade so zákonom vykonal všetky dôkazy a tieto aj zákonným spôsobom vyhodnotil a tak dospel k správne rozhodnutiu o uloženom druhu treste a jeho výmery.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu, na ktoré poukazuje. Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, je uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne, trestom zákonným a primeraným k okolnostiam prípadu a

k osobe obžalovaného. Taktiež je správne rozhodnutie okresného súdu, keď pre výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.